

Het microklimaat Stijn Meuris over TAZ-verwante zaken

Het Was De Dag De Dag De Dag, Dat Het Zonlicht Wel Degelijk Scheen. Misschien niet buiten, maar zeker en vast binnen in de tent van Café Koer. De volgepakte tent van Café Koer. De van spanning op voorhand al zinderende Café Koer. D'r was al veel over gezegd en geschreven, maar gisterenavond speelde Arbeid Adelt! ten dans. En het deed dat met flair, elektriek en veel veel goeie goesting. Marcel Vanthilt verjaarde er zowaar van. Dus hij werd ouder, maar ik werd jonger. Ik werd terug 19, om precies te zijn.

Zo oud was ik namelijk toen ik Arbeid Adelt! voor het eerst zag, begin jaren tachtig. De Belgische muziek – toen nog Belpop genaamd – had het dadaïsme ontdekt, en Luc Vanacker, Jan Vanroelen en Marcel Vanthilt waren daar samen met pakweg Aroma Di Amore, Patrick Nebel ('Beats Of Love!') en Allez Allez de gangmakers van. Het wrong en het krijste, het zat schots en het zat scheef, en het verbruikte zoveel energie dat de kerncentrale van Doel het amper kon bolwerken. Maar het leverde ook energie, dus wat dat betreft stond de teller quite. Optredens van AA!, een jong mens uit Noord-Limburg kreeg er bijkans schrik van. Het was lelijk en schoon tegelijk, en gisteren was het vooral heel schoon. Dat moet vast en zeker nog ergens na te trekken zijn, want het was lang geleden dat we nog zoveel camera's en fototoestellen voor een podium hebben gezien. Dat YouTube alvast extra bandbreedte bestelt.

Ja, het was de sfeer der grote dagen, zo eentje waar je bijgeweest moest zijn. Velen waren dat, velen anderen zullen het van horen zeggen moeten hebben. Weinig zal overdreven worden, want het was waar: Marcel en zijn groep plus een fantastisch solerende Willy Willy, ze stonden er en ze stonden er scherp. En wanneer de immer puntig spelende TAZ-band er nog eens extra stroompiek aan toevoegde, kon de zaak helemaal niet meer kapot. Op een bepaald moment overschouwde ik de bühne en telde de koppen: daar stond een voltallig ereburgerschap qua historisch muzikaal besef.

Ik zag Serge Feys, Geoffrey Burton, Mirko Banovic en Sam Geysels vannacht, samen met Arno, opnieuw in de tourbus stappen die hen voor alweer een reeks concerten naar Frankrijk brengt, en ik wuifde hen in gedachten na. Want het ceremoniële einde van TAZ#2007 maken ze dus niet mee, maar ze hebben er dagenlang wel weer een enorme motherfucker van een sound aan gegeven.

Respect.

Stijn Meuris, uw klimatoloog

Serge Feys over de TAZ-band

'Elke dag een glas melk drinken'

Wie Arno zegt, zegt meteen ook Serge Feys. Deze 47-jarige Oostendenaar was er immers bij toen TC Matic Europa veroverde en is tot op de dag van vandaag nog steeds zijn toetsenist. Sinds enkele jaren is hij u echter misschien beter bekend als de orkestleider van de TAZ-band, Arno's groep, maar zonder *le plus beau* hemzelve.

Zoek de melksnor

Hoe is de TAZ-band ooit ontstaan?

'Enkele jaren geleden vroeg men ons om hier te spelen. Luc Muylaert doopte ons de TAZ-band. Nu spelen we hier al een viertal jaar en beginnen de mensen ons te kennen. In het begin was het even aanpassen om elke avond met iemand anders op de planken te staan, maar dat went vlug. Even ter vergelijking: dit jaar speelden we vier keer en moesten we ons een kleine tachtig nummers eigen maken, vorig jaar hadden we zeven concerten en moesten we zo'n 180 liedjes instuderen. Nu, we zijn ook al van een maand of twee vooraf bezig met ons programma. Sommige mensen komen hier op het laatste moment toe met hun setlist, anderen hebben zich voordien goed voorbereid. Je voelt als begeleidingsband echt wel het verschil.'

Ik kan mij voorstellen dat het ook eens niet klikt met een artiest...

'Ja, dat kan. Meestal weten we al op voorhand of we het kunnen vinden met elkaar. Als er een voorstel komt, dan beslissen wij het of we het wel of niet doen. Het kan gebeuren dat je vooraf denkt dat het zal tof zijn en dat het toch tegenvalt, maar bon, dat is dan maar zo.'

Wat of wie was de grootste meevaller in al die jaren?

'We hebben een top tien van mensen waar we het liefst mee werkten en Stijn Meuris staat nog altijd met stip op nummer één. Omwille van zijn ingesteldheid, zijn gedrevenheid en de keuze van het programma. Naast eigen nummers speelde hij een *tribute* aan zijn helden; net als Stef Kamil Carlens die trouwens ook fantastisch was. Het is een groot probleem als je iemand begeleidt die zelf niet sterk genoeg is. Als je iemand hebt die zowel muzikaal als qua persoonlijkheid sterk staat, zoals bijvoorbeeld deze week Pieter-Jan De Smet, kan je iemand makkelijk begeleiden. Met een minder talent in huis, is dat zeer moeilijk.'

Stel dat het goed meevalt en dat het optreden laaiend werd onthaald, wordt er dan zwaar loos gegaan in de backstage achteraf?

'Dat gebeurt wel eens. Gisteren zijn we eens aardig uit de bol gegaan omdat het de eerste dag was dat we eens wat tijd hadden. We zitten immers met een zeer zwaar en strak schema. We belandden van in het zuiden van Frankrijk rechtstreeks hier op het podium en donderdagnacht vertrekken we meteen weer naar Bretagne waar we zaterdag optreden met Arno. Het feesten is met andere woorden gedoseerd dit jaar.'

En wie is het grootste zwijn van de groep?

'Ik vrees dat ik dat ben. (*Jacht*) Er is altijd een hele plezierige sfeer. Vorig jaar gebeurde het wel eens dat we van de club of het lokaal rechtstreeks naar het repetitielokaal gingen, maar dan deden we 's middags een siesta.'

Is het voor jullie vakantie of werken?

'Muziek spelen is voor mij nooit werken. Het is op een zekere zin ook vakantie. Met Arno hebben we een programma dat niet wijzigt en voor ons is dat muzikale vakantie.'

Iets anders. Gisteren stond ik met wat dames van het onthaal (ja, die!) te kletsen in de club en zij vonden dat je een bijzondere sexy *hipswing* had tijdens het optreden. Wat doe je om zo in vorm te blijven?

(*hilariteit*) 'Elke dag een glas melk drinken!'

(MV)

De BlackBox spreekt

Reactie na het zien van *Ik wil dat jij een beer wordt*:

'Subliem. Zo kan ik de voorstelling samenvatten in één woord. Wonderbaarlijk hoe Wim samen met zijn NTG-crew een kale scène omtoert tot een heerlijk sprookjeslandschap door enkel gebruik te maken van papieren. Matthias Feyen, vrijwilliger

Havennomaad mist TaZ in het verre gure Dranouter! 'He sends an SOS to everyone of the TaZ-crew and his sweet regards to those who were always there for nice or funny chats. The nomad promises to be with you next year for the whole festival! Kus, Tom'

TAZETTE

EDITIE # 09 VR 03/08

GRATIS - V.U. LUC MUYLAERT, VAARTDIJK ZUID 31, 8432 LEFFINGE

Jukebox Vanthilt

Foto: Jules Gahide

'Marcel Decibel', hoorden we nog iemand achter ons zeggen vlak voor het optreden begon en vlam, was het wel niet van dat, zeker? Loeihard! Maar oh zo geweldig. In het eerste deel fietste Vanthilt - met hier en daar een moddervette knipoog - door 50-jaar popgeschiedenis (van het *catchy* 'Popcorn' van Hot Butter over het door een gietijzeren en moddervette gitaarriff voortgestuwde 'Crazy Horses' van The Osmonds - verbazingwekkend hoe Burton het gehinnik van een bronstig paard uit zijn gitaar weet te knijpen - tot zelfs 'Ruby' van The Kaisers Chiefs) en zong hij de liedjes die zijn leven kleur gaven. Daarna blies hij verzamelen met zijn maten van Arbeid Adelt. De keet stond binnen de kortste keer in lichterlaaie. Radiohitjes zoals 'Lekker westers' en 'De dag dat het zonlicht niet meer scheen' werden afgewisseld met minder bekend werk, maar aan de sfeer in de zaal was dat nauwelijks te merken. Aan die op het podium ook niet, trouwens. Het speelplezier droop er vanaf. Vanthilt, die alvast zijn verjaardag begon te vieren, kon meerdere keren zijn lach nauwelijks bedwingen en tegen het einde van de set stond het podium vol vrouwvolk dat beurtelings de jarige en Luc Van Acker ging *embrasseren*. Ambiance! (MV)

Havennomaden 1:

Jong Theater: Cassius

We hadden binnen het jong theaterwerk al Tsjechov, Enda Walsh en Maxim Gorki, en dus mag Shakespeare niet ontbreken in het Grote Repertoireboek. Lucas De Man kiest voor de figuur van **Cassius**, moordenaar van Julius Caesar uit de gelijknamige tragedie, voor een woest, opzweepend en beklijvend stukje theater rock-'n-roll. Het gewetensconflict van Cassius, die zijn beste vriend letterlijk een dolk in de rug steekt om de democratie te redden, staat centraal en de jonge Tijs Huys vertolkt de gewetensvolle moordenaar magistraal - de betiteling 'Iggy Pop van het theater' doet hem geen oneer aan. Niels Kuiters schittert eveneens als *golem*-achtige personificatie van zijn geweten en de strakke regie houdt beide uitstekende acteurs snoeihard op koers. Om naar adem van te happen.

(EC)

Jong Muziek: Black Heart Rebellion

Ergens diep in de Oostendse haven - Na alle afstudeerprojecten, kleinkunst en singer-songwriters was het een verademing om eens wat jong gitaargeweld aan de slag te zien. Twee snoeiharde en minutenlange collages (wij dachten aan Tool, en u?) met veel tempowisselingen passeerden de revue en wij hadden graag wat meer gezien. Het was verdomme de eerste keer dat onze oren tuiten! Jiha! Dit is het soort muziek om zelf lekker volledig bij uit je dak te gaan en je burens tot wanhoop te drijven. Muziek naar ons hart, kortom! En dat in een adembenemend decor. We willen niet te veel prijs geven omdat de verrassing voor de mensen die vanavond nog gaan kijken anders weg is, maar de opstelling van de groep en de verlichting van de zaal is hoogst - hoogst, zeggen we u! - origineel. *Rock and roll. Yeah!*

(MV)

Uitgelachen aan zee

Voor zij die het nog niet wisten: Chris Van Der Ende was in Oostende!

'Sinterklaas? Die zou beter met Polen werken dan met negers. Véél goedkoper. En praktisch. Ze komen door je schoorsteen en 's morgens heb je een hele nieuwe badkamer. Gratis!'

TAZETTEKLAP

Trouble in het Cultuur Pakhuus Ostende, de locatie waar *Disco Pigs* van Leen Braspennig speelt. Daarachter bevindt zich kennelijk een lokaal jeugdhuis, waar zoveel lawijt gemaakt wordt dat de voorstellingen er zwaar onder lijden. Medewerkers Boy, Sieber, Karel en Steven gingen die gasten zelfs pinten trakteren om de gemoederen ietwat te bedaren - om ze stil te krijgen, dus.

Presentatiemomenten workshops

OORHOF

een toonmoment in woord – klank – beeld...

Er is een doos gevonden. Die verbergt een geheim.

Waarom verlieten de mensen meer dan een eeuw geleden de stad?

We proberen het geheim te ontdekken en struinen stad en strand af naar aanwijzingen.

We interviewden de mensen en legden de stad vast op de gevoelige plaat.

We bouwen een ganse week aan een installatie rond de verlaten stad.

Kom kijken en luisteren naar het resultaat.

Zullen we het geheim vinden?

op **vrijdag 3 augustus** om 15u, 15u30u en 16u
in het Koninklijk Atheneum – Leon Spilliaertstraat 31

CIRCUSTECHNIKEN

Een wervelende voorstelling vol capriolen!

Jongleren – pyramiden – acrobatie – trapeze

Op **vrijdag 3 augustus** om 20u15

In Leopoldpark net voor de Riddershow by Night

GEKOSTUMEERDE IMPROSOAPS

Echte soaps die zich eender waar en wanneer kunnen afspelen...

Rarara... met een leuke groep improviseren gecombineerd met een goede portie spelletjes... rarara... wat is het? Het IMPROVISATIEKAMP!!!

Op **zaterdag 4 augustus** om 16u

In Club Terminus (stationsgebouw)

Vreemde beesten in het Leopoldpark

Foto: Thomas De Meyer

Er is veel vreemdsoortigs te zien aan zee in de zomer, dat is bekend.

Een jaarlijks terugkerend raadsel zijn de liggers. Men heeft tegenliggers, dwarsliggers en strandliggers. Tegenliggers liggen helemaal niet, dwarsliggers liggen onder de treinen, strandliggers onder de zon.

Het gaat om mensen die hun lichaam achterlaten op een handdoek op het strand. Urenlang. Waar de mensen zelf heen zijn, blijft een mysterie.

Sommigen beweren dat zij tijdelijk verblijven in de huilende meeuwen.

Iets draait hun lichamen op het strand om de zoveel tijd om. Een onzichtbaar spit, een denkbeeldige spies dwars door hun lijf. Af en toe gaat het in mijn hoofd fout met zo'n spit en zie ik zo'n lijf zich maar omdraaien en omdraaien, almaar sneller, tot het als een helikopter opstijgt, tussen de vliegers en de opgeschrikte meeuwen door, wegvliegt over zee en nooit meer teruggevonden wordt.

Meestal echter gebeurt het draaien met een wonderlijke, lome regelmaat.

Ik weet niet precies waarom deze lichamen daar liggen, noch wie of wat ze omwentelt. Willen zij de zee nadoen? Is het een vorm van mime?

Bewegingstheater aan zee, acrobatie van de roerloosheid?

Of oefenen zij voor later? Is het iets tussen crematie en teraardebestelling? Een algemene repetitie voor de eeuwige rust? Een doorloop van het nabestaan?

Ik weet dus nooit zeker of er nog iemand aanwezig is in die lichamen.

Soms gaat door zo'n lichaam een lichte siddering. Meestal als het op zijn buik is gelegd. Komt er dan iemand binnen? Gaat er iemand naar buiten? Na zo'n siddering wordt vaak alleen het hoofd gedraaid. Dan vrees ik voor de volgende siddering - dat het hoofd helemaal wordt doorgedraaid. Op mijn strand heeft iets dergelijks zich gelukkig nog niet voorgedaan.

In sommige lichamen lijkt nog een vorm van zelfbewustzijn te leven.

Draait dat lichaam zich op de buik, dan komen nog even de handen in actie, om het broekje terug over de billen te schuiven. Of dit een handeling van de geest dan wel een reflex van het loutere lichaam is, blijft onduidelijk. Het bewijst wel dat dit lichaamsdeel, zelfs in een toestand van verregaande anesthesie, nog opmerkelijk aanwezig is.

Ikzelf ben een zitter. Liggen is lastig. Iets komt in opstand als ik het te lang doe. Het vergt een mate van overgave die mij overstijgt.

Toch probeer ik telkens opnieuw, als ik op een strand beland. Maar het lichaam wil dus gewoon niet. Bang om zich te verliezen.

Dat heeft het 's avonds vaak ook. Dan gaat het, als het ware, tegenliggen.

Maar, hoe moet dat straks, wanneer er niets anders meer opzit, wanneer het geen been meer heeft om op te blijven staan, geen gat meer om op te zitten? Zal het dan nog altijd dwarsliggen?

Bernard Dewulf

Brussels Jazz Orchestra, Tutu Puoane en 't Arsenal in première met *Writing Billie*

Actrice Sara de Bosschere doorbladert het fotoalbum van Billie Holiday

Wat heeft je verleid om mee te werken aan dit grootse project?

'Ik was als kind al gefascineerd door de figuur van Billy Holiday en door de muziek op zich. Bovendien is het Brussels Jazz Orchestra een fantastisch orkest. Tenslotte vind ik het een uitdaging want het is erg moeilijk om woord en muziek op een goede manier te combineren. Omdat ik bevlogen ben door de materie besloot ik mee te doen, niet omwille van het prestigieuze project. Zonet besefte ik pas: verdomme, dat zijn wel 16 mensen die hieraan meewerken!'

Vertolken de teksten die je zal brengen die fascinatie voor Holiday?

'Het idee om iets te doen rond de figuur Billie Holiday is ontstaan bij Passa Porta. Er werden verschillende mensen aangesproken en uiteindelijk leverde dat 7 teksten op die elk een eigen richting kiezen. Ik heb dan zelf aan de hand van wat andere jazzmuzikanten over haar gezegd hebben en vanuit haar biografie, een aantal van de teksten aangepast zodat er een lijn in zit en je het verhaal van haar leven kan volgen. *Writing Billie* wordt een beetje zoals het bladeren door een fotoalbum. Ik stond in New York ooit voor haar appartement en als je dan later naar een concert gaat, denk je daaraan. *Writing Billie* is eigenlijk een associatieve wandeling.'

'Ik wil bovenal proberen de jazz ook in de taal te laten doorklinken. We proberen haar tot leven te brengen op een integere manier, zoals de manier waarop zij als jazzmuzikant te werk ging. Het materiaal is onuitputtelijk. Ik bedenk telkens dat ik er nog zaken aan moet toevoegen. We kunnen enkel flarden laten zien, en zo iets van de intensiteit opwekken.'

Na afloop vraagt Sara ons nog of ze niet te breedspakerig klonk. 'Als ik ratel, is dat omdat ik er zo vol van ben. Ik ben op dit ogenblik helemaal ondergedompeld in de voorstelling. Ik denk dat ik maar beter eens een duikje in het water ga nemen.'

Writing Billie, op vrijdag 3 augustus, om 20u30 in de NMBS-loods.

TELEX

Kortfilms vandaag:

Tarra van Kobe Wens. +++
Administrators van Roman Klochkov. +++
La Grande Vente van Simon Everaert. +++
In de voetsporen van Jaklien Pollentier van Yahya terryn.

Stabilisé vandaag: *Wellness Day*

Totale verwendag in het kuuroord van *Stabilisé*. Verpleegsters met theezakjes, komkommers... MC Jezus en dj vanaf 14u.

Riddershow by Night van Inspinazie All-Round, voor kinderen vanaf 4 jaar, start vanavond om 21u in het Leopoldpark.

Gezien de grote belangstelling voor de *Singalong* van Wim Opbroeck (op zaterdag 4 augustus om middernacht), zal dit concert doorgaan op Café Koer (tent op het stationsplein) in plaats van in het kleinere zaaltje Club Terminus. Wim nodigt Stijn Meuris en De Dolfijntjes op het podium uit om de elfde editie van TAZ feestelijk af te sluiten.

Jonge maker Leen Braspenning, zweogend op Enda Walsh' *Disco Pigs*

'Ik geloof in arbeid'

Wanneer we Leen Braspenning bij de kraag vatten op Café Koer, blijft er een beetje vuil kleven aan onze handen: deze Jonge Maker komt net van haar locatie op de maritieme site en heeft daar hard gewerkt aan haar encensering van Enda Walsh' *Disco Pigs*. 'Ik heb net 31 TL-buizen opgehangen.'

Disco Pigs situeert zich in een grootstad uit de jaren negentig. Twee jongeren hebben besloten hun eigen wereld te creëren en daar niet meer uit te stappen. Ze kunnen of durven zich niet kwetsbaar opstellen en ontwikkelen agressief, losgeslagen gedrag. Braspenning gebruikte voor haar encensering de volledige locatie, toiletten inbegrepen.

Je ziet het groots.

Leen Braspenning: 'Dat is altijd zo, en ik heb mezelf vaak vervloekt om die reden, want ik zit natuurlijk altijd met een heleboel rompslomp. Soms denk ik 'Laat het nu toch eindelijk eens klein en gemakkelijk zijn' (*lacht*) Maar ik kan het blijkbaar niet.'

Vanwaar die voorliefde voor bijzondere locaties?

'Dat zal een restant zijn van mijn beeldende opleiding zijn - ik heb vier jaar beeldhouwkunst gestudeerd. Ik ben ook een grote fan van Anna Viebrock. Ik trek in die ruimtes, zij zet ze zelf op scène. Ik hou van koele plekken: oude zwembaden, slachthuizen, loodsen. Als het maar zo kaal mogelijk is.'

Je bent duidelijk niet bang om je handen vuil te maken.

'Neen, Ik zit hele dagen aan muren te vijzen en ze te bezetten met tegels. Ik voel me echt een *maker*. Het woord vakman heeft voor mij geen negatieve connotaties.'

Ben je dan geen kunstenaar?

'O nee. Ik geloof echt in de arbeid. Je moet ervoor gaan en hard werken. Talent vormt een klein gedeelte, maar de basis van je werk wordt gelegd door arbeid en doorzettingsvermogen. Ik denk dat er hier op café nog vijf zitten met hetzelfde talent als ik, maar misschien niet met dezelfde gedrevenheid. Daarin onderscheidt een mens zich - in het zeggen 'Ik doe het, ik ga ervoor'. De verhouding inspiratie-transpiratie is misschien geen 1-99 - laten we zeggen dat het bij mij eerder 30-70 is.'

Wat doet zo'n beeldende geest met een brok repertoiretekst?

'Worstelen. (*lacht*) De tekstbenadering was voor mij niet evident - ik heb tijdens mijn opleiding in Tilburg minder tekstbagage meegekregen dan bijvoorbeeld de mensen van het RITS. Samenwerken met hen was daardoor confronterend en verrijkend. Ik heb het gevoel dat zij veel meer zelf schrijven, lang rond de tafel werken. Mijn weg is anders. Ik ben het gewend om te experimenteren op de vloer, zonder eerst de volledige analyse van het stuk gemaakt te hebben. Maar sinds ik *Disco Pigs* gedaan heb sta ik veel meer open voor repertoire. Alleen al om de uitdaging.'

Daar hou je blijkbaar wel van.

'Ik kies blijkbaar nooit de makkelijkste weg. Het is altijd al zo geweest, ook tijdens mijn opleiding beeldende kunsten. Als er iemand was die een werk gemaakt had waarvan men zei 'Jij bent zot', dan stond mijn naam eronder. Zo ben ik op een bepaald moment okselgeuren gaan opnemen, daar was ik wel even zoet mee.' (*lacht*)

Wat ga je de volgende dagen nog doen in Oostende?

'Als ik naar de zee kom proef ik altijd of ze nog wel zout is.'

Excuseer?

'Ja, dat is zo een eigenaardigheid van mij. Ik schrik iedere keer weer van het feit dat de zee zo zout is. En dan denk ik 'Ik weet het nog van de vorige keer', maar ze blijkt altijd zouter te zijn dan ik me herinnerde. (*lacht*) Maar voor de rest ga ik gewoon lezen, wat koffietjes drinken en wat vakantie nemen.'

(EC, Foto TDM)

Nog vandaag om 22u in Cultuur Pakhuus Ostende.

c. Wim Opbroeck